



Izdavatelj in odgovorni urednik:

JAKOB DIMNIK,

učitelj na II. mestni šoli v Ljubljani.

Št. 18. Ljubljana, 16. kimovca 1897. XXXVII. leto.

Vsebina: Slovenskemu učiteljstvu. — —ič: O uredbi učiteljskih plač na Kranjskem. — Praprotnikova slavnost. — IX. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ dne 4. in 5. vel. srpana v Celji. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

Geslo: „Ne nazaj, ne navzdol, ampak naprej in navzgor.“

Slovenskemu učiteljstvu.

Slovenski učitelji težimo po napredku. Saj je že rajnki A. Praprotnik skoraj pri vsakem zborovanju povdarjal: Naše geslo mora biti „Naprej!“ Tega gesla se držimo tudi mi ter si prizadevamo, uporabiti vsako priliko, pri kateri bi lahko kaj storili za napredek našega stanu in šole. Trdimo lahko, da smo slovenski učitelji prišli že precej — naprej in to iz lastne moči, brez tuje pomoči. Vendar do zmotra je pa še dolga pot. Mnogokrat si bomo morali še brisati znoj s čelja, da dosežemo stanu našemu tisti ugled in šoli tisto veljavo, ki ji gre. To nam bo pa mogoče doseči najpreje s pomočjo naših glasil. In prav na tem polju nismo nič napredovali. Pač — nekaj vendar: naš list je dobil v 19. letu svojega obstanka konkurenta z enakim programom! Premalo nas je pa slovenskih učiteljev, ali bolje povedano: smo še vedno premlačni, primanjkuje nam še vedno stanovske zavednosti, da bi mogli vzdržavati dva lista z enakim programom.

Lahko si pa pomagamo iz te zagate, če mlajši naših listov izpremeni svoj program ter postane nekaka „Pedagogiška revija“, ali kaj takega, ter bi izhajal v mesečnih snopičih. Mislimo, da bi se tudi slavni direktorij „Zaveze“ ne protivil taki prevstrojbi.

Naš, kot najstarejši šolski list slovenski, naj pa nadalje izpeljuje svoj program po geslu, ki si ga je letos postavil na čelo: „Ne nazaj, ne navzdol, ampak naprej in navzgor!“

V sedanjih burnih časih, ko bi nas naši nasprotniki in sovražniki nove šole raje danes uničili, kakor jutri, pa „listič“, kakoršen je „Učiteljski Tovariš“, ne more vstrezati vsem potrebam in zahtevam: manjka nam vedno prostora, gradiva je vedno preveč!

Lansko leto smo sklenili na občnem zboru „Slovenskega učiteljskega društva“, da se povekša oblika listu. Za to se je že potrebno ukrenilo in je popir za novo obliko že naročen.

Vendar z večjo obliko bomo na boljem le toliko, da bo šlo poslano nam gradivo vsaj nekoliko bolj hitro izpod rok, da se ne bomo zamerjali sotrudnikom. V današnjih časih pa, ko se naš stan in nova šola napada zdaj tu, zdaj tam, je nam pa neobhodno potrebno zavetja, oziroma tvrdnjave, izza katere se takoj, ali vsaj trikrat ali štirikrat na mesec lahko pokažemo, kadar bi nas napadel nasprotnik. To zavetje, ta tvrdnjava je naš list, ali — kaj pomaga, ker izhaja samo dvakrat na mesec! Nujna potreba se je torej pokazala, da bi izhajal „Učiteljski Tovariš“ vsaj trikrat, če ne štirikrat na mesec! Za trikratno izhajanje na mesec je pa tudi neobhodno potrebno, da se naročnina listu poviša vsaj za jeden goldinar. List bi torej veljal na leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta pa 1 gld.; izhajal bi pa v 1., 10. in 20. dan vsakega meseca in — če pa dobimo zadostno število predplačnikov, oziroma plačujočih naročnikov, potem smo pripravljeni za to svoto izdajati list tudi štirikrat na mesec. Naš urednik bo žrtvoval drage volje svoje skromne sile in svoj prosti čas za list ter se nevstrašeno boril za naš stan, saj dobro vé, da ima za sabo močno posadko — zavedno in napredno učiteljstvo. Tega važnega koraka za napredek našega stanu in šole pa nočemo napraviti na lastno pest, ampak se obračamo do p. i. sedanjih in bodočih naročnikov z vprašanjema:

I. Ali ste zadovoljni, da bi izhajal „Učiteljski Tovariš“ od novega leta naprej po **trikrat**, oziroma tudi štirikrat na mesec?

II. Ali ste zadovoljni plačevati na leto **štiri goldinarje** naročnine (na $\frac{1}{2}$ leta 2 gld., na $\frac{1}{4}$ leta 1 gld.)?

Na ti dve vprašanji naj blagovoli čimprej odgovoriti vsak sedanj, oziroma bodoči naročnik po dopisnici uredništvu našega lista, sl. direktorij „Zaveze“ pa prosimo, če se strinja z nami, da blagovoli ukrepati o prevstrojbi programa „Popotniku“.

Tedaj: Le naprej! Vedno bolj naprej!